

WIARUS POLSKI.

Wychodzi na wtorek, czwartek i sobotę z dodatkiem religijnym. p. t.: „Nauka Katolicka“ i z dodatkiem humorystyczno-satyrycznym p. t.: „Zwierciadło“. Przedpłata kwartalna na pocztę i u listowych wynosi 1 mr. 50 fen., a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen. „Wiarus Polski“ zapisany jest w cenniku pocztowym pod literą T. nr. 106. — W księgarni w Bochum 1 mr. 25 f. a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen.

MÓDL SIĘ I PRACUJ!

Za inseraty płaci się za miejsce rządka drobnego druku 15 fen. a za ogłoszenia zamieszczone przed inseratami 40 fen. Kto często ogłasza otrzyma odpowiedni opust czyli rabat. Za tłumaczenie z obcych języków na polski nie się nie płaci. Listy do Redakcyi, Drukarni i Księgarni należy opłacić i podać w nich dokładny adres piszącego. Rękopisów się nie zwraca. Nazwisk korespondentów bez ich upoważnienia nie wskazuje się.

Nr. 120.

Bochum, czwartek, 10 października 1895.

Rok 5.

Redakcyja, drukarnia i księgarnia znajduje się przy Malteserstrasse 17a na dole. — Adres: Wiarus Polski, Bochum.

Do Polaków w obwodzie dortmundzkim!

Rodacy!

W skutek niesłychanych nadużyć, jakie przy ostatnich wyborach do parlamentu zapewniły zwycięstwo narodowemu liberałowi, to jest zwycięstwo wrogowi katolicyzmu i polskości, panu Möllerowi, był ten pan zmuszony mandat złożyć.

Odbędą się więc w piątek 25-go października br. wybory ponowne, które i nam Polakom obojętne być nie mogą. Któż będzie naszym kandydatem?

Socjaliście głosów naszych nie oddamy pod żadnym warunkiem, bo stronnictwo socjalistyczne, jak to powszechnie wiadomo, pragnie zburzyć nasz święty rzymsko-katolicki Kościół i wytępić wszelką religię, pragnie znieść małżeństwo chrześcijańskie i własność prywatną, aby z całej ludzkości uczynić stado bydła, żyjących bez Boga a dogadzającym tylko swym namietnościami. Dla tego **my katolicy-Polacy z socjalistami nie możemy mieć żadnej wspólności**, a przedewszystkiem nie możemy im dopomagać do zwycięstwa, lecz przeciwnie obowiązkiem naszym, dokładać wszelkich starań, aby ich kandydat na posła **przepadł z kretesem**.

Jakież stanowisko wypada nam zająć wobec narodowych liberałów?

Narodowemu liberałowi szanujący się Polak-katolik również głosu oddać nie może.

Dla czego? Oto z tej prostej przyczyny, że właśnie narodowi liberałowie są najzaciętszymi wrogami wszystkiego, co nam święte i drogie. Oni to głównie stworzyli kulturkampf, oni ukuli osławione ustawy majowe, które tysiące kapłanów osadziły w więzieniach obok pospolicznych zbrodniarzy, oni sprawili, że nawet tak świątobliwi księżęta Kościoła jak ks. Kardynał Ledóchowski z Poznania i ks. Kardynał Melchers z Kolonii pozbawieni zostali wolności, a następnie wydalone ich z kraju. Moglibyśmy wymienić jeszcze wiele innych krzywd i niesprawiedliwości, jakie spadły na katolików z winy narodowych liberałów, ale są one tak liczne, że nie spisałby ich na wołowej skórze.

Jakie dobrodziejstwa wyświadczyli narodowi liberałowie nam jako Polakom?

O, narodowi liberałowie dużo dla nas uczynili. Przecież oni to głównie przeparli ustawę o języku urzędowym, wypędzając język polski ze szkoły i z urzędu, oni to są najgorliwsi zwolennicy systemu, według którego dzieci nasze uczone bywają jak papugi, albo niedźwiedzie w smorgoniejskiej akademii. Narodowi liberałowie wołali także: **brawo!** — kiedy z państwa pruskiego wypędzono na głód i nędzę dziesiątki tysięcy spokojnych obywateli Polaków, oni radują się, że popierając komisję kolonizacyjną, rok rocznie liczne tysiące robotników polskich pozbawiają dachu i chleba, zmuszając ich do wólczy po dalekim świecie. Osławiona spółka H-K-Tystów to także ulubione dziecko narodowych liberałów.

Chcielibyśmy widzieć Polaka-katolika, który kandydatowi tak „zasłużonego“ stronnictwa głós swój oddać zechce. Pocałowałby on zapewne także rękę, którą mu wymierzono siarzysty policzek.

Co do p. Möllera, to nie możemy go popierać już dla tego, że pozwoił on podczas ostatnich wyborów agitować za swoją kandydaturą w sposób **nieprawny**, urągający swobodom konstytucyjnym i wolności obywatelskiej. Kto nie umie uszanować praw ludu, nie może żądać, aby go lud szanował swem zaufaniem.

Precz więc z socjalistą, precz z narodowym liberałem i tym podobnymi kandydatami na posłów.

Kogoż więc będziemy wybierali? **Oczywiście katolika i tylko katolika!**

W stronach ojczystych żądałbyśmy naturalnie od naszego kandydata katolickiego, aby był i czuł się Polakiem. Na obczyźnie odmienne są stosunki, do których rozum stosować się nakazuje. W obozie katolickim jesteśmy tu w znacznej mniejszości i nie ma wcale widoków, aby nasz kandydat mógł zwyciężyć.

Dla tego obowiązkiem naszym zastosować się do większości i popierać kandydata katolików niemieckich, o

ile tutejsi katolicy uznają, że katolicy niemieccy w polskich stronach nawzajem popierać powinni **polskich** kandydatów.

W tym względzie położenie — dzięki Bogu — zupełnie się wyjaśniło. Przed odbytem niedawno wyborami w okręgu międzyrzecko-babimojskim katolicy niemieccy nie postawili tym razem kandydata własnego, lecz głosowali — o ile nie są rządowcami — na Polaka, a dwaj posłowie katolicko-niemieccy, czyli centrowi — jeden wybrany w Westfalii, a drugi w Nadrenii — nie ulekli się dalekiej podróży w Poznańskie i osobiście agitowali za naszym kandydatem ks. prob. Szymańskim.

Za tę życzliwość winniśmy się katolikom niemieckim, a mianowicie centrum westfalskiemu, odwzajemnić. Dla tego postanowiło zgromadzenie zarządu i mężów zaufania politycznego „Związku Polaków w Niemczech“ na posiedzeniu odbytem w Bochum dnia 11 sierpnia br. poprzeć przy zbliżających się wyborach do parlamentu w obwodzie dortmundzkim energicznie kandydata katolicko-niemieckiego. Zwycięstwo kandydata tego jest tym razem z różnych względów bez porównania łatwiejsze, niż w latach poprzednich.

Rodacy! zgotujmy tryumf sprawie katolickiej!

Dołączmy starań, aby na przyszłość nie posłował z Dortmundu wróg naszego Kościoła i narodu, tylko mąż znany z gorliwości w wierze i szczerej życzliwości dla Polaków, mąż, który obok naszych Jarządzewskich, Czarlińskich, Szmulów i innych znakomitych posłów walczyć będzie za prawdę, wolność i prawo dla wszystkich, a więc nie tylko dla protestantów i żydów, lecz także dla katolików, nie tylko dla Niemców, lecz także dla Polaków, nie tylko dla możnych i bogaczy, lecz także dla maluczkich i biedaków.

Takim mężem jest bezsprzecznie pan

Lambert Lensing z Dortmund.

Kto więc chce uchodzić za dobrego katolika Polaka, niech w piątek 25-go b. m. pospieszy na wybory i niech odda tylko karteczkę z nazwiskiem p. Lensinga.

Rodacy! Zwycięstwo kandydata katolickiego zależeć będzie w znacznej mierze od Waszej gorliwości. Byłoby to dla nas hańbą, gdyby powiedziano, że przez niedbalstwo i ośpałość ułatwiłście zwycięstwo socjaliście lub kulturnikowi. Dla tego nie wystarczy spełnić samemu obowiązek, lecz jest to rzeczą każdego dzielnego Wiarusa dopilnować, aby także jego krewni, sąsiedzi, przyjaciele i znajomi oddali głosy swe p. Lensingowi.

Ani jeden głos polski przepaść nie powinien!

Odzywamy się także do zacnych matek, żon i sióstr naszych: Pilnujcie zacne Rodaczki, aby 25 bm. każdy dorosły, uprawniony do głosowania mężczyzna, poszedł na wybory. Ospalców wypędźcie miotłą z chałupy. Polki sławne są z przywiązania do wiary i narodowości. Nie wątpimy, że dzielne Rodaczki w obwodzie dortmundzkim, jako nieodrodne córki narodu polskiego, pomogą do zwycięstwa mężowi, który przyrzekł bronić praw naszej religii i narodowości.

Nadmieniamy jeszcze, że wybory do parlamentu są wolne i odbywają się tajnie kartkami, a więc nikt — ani urzędnik, ani chlebowdawca nie ma prawa przepisywać komukolwiek, na kogo ma głosować. Przeciwnie, **ustawy na wszelki przymus nakładają karę, a wybór dokonany pod przymusem jest nieważny.** Nie zważajcie więc kochani Rodacy na niczyje podszepty, pogroźki ani obietnice, tylko głosujcie według własnego sumienia i przekonania.

Dalej Wiarusy, w imię Boga do walki za prawdę, wolność i prawo dla każdego, a kandydat **wszystkich** katolików pan

Lambert Lensing z Dortmund

odniesie dnia 25 b. m. świetne zwycięstwo!

Związek Polaków w Niemczech.

Wiece polski w Dortmundzie

odbędzie się w niedzielę **13 października od godz. 5 do 7 po południu** w domu katolickiej czeladzi (Katholisches Gesellenhaus, Silberstr.) Na porządku obrad sprawa wyborów w okręgu dortmundzkim i inne sprawy dotyczące Polaków na obczyźnie. Szczegółowy program zostanie ogłoszony na sali. Przemawiać będą na wiecu pomiędzy innymi Wiel. ks. **Beissert z Kościana** i Wiel. ks. **Wiśniewski z Koloniczek** pod Jarocinem. Uprasza się o liczny udział Rodaków, szczególnie zaś zamieszkałych w wyborczym okręgu dortmundzkim. Wiece rozpocznie się punktualnie. Wstępne nie będzie pobierane.

Związek Polaków w Niemczech.

Rodzice polscy! Uczcie dzieci swe mówić, czytać i pisać po polsku! Nie jest Polakiem, kto potomstwu swemu zniechęcić się pozwoli!

Jeszcze teraz zapisywać można „Wiarusa Polskiego“ na czwarty kwartał 1895 roku.

Przedpłata kwartalna wynosi

1 markę 50 fen.

a z odnośnieniem do domu przez listowego 25 fenigów więcej.

Do zapisywania najlepiej użyć załączonego formularza.

Polacy na obczyźnie.

Głosy czytelników

z powodu rzuconych na pismo nasze oszczerstw.

Derne. N. b. p. J. Chr. Szan. Redakcyo! Zastanowiła nas tu wszystkich wiadomość, podana na pierwszej stronie „Wiarusa Polskiego“ w nr. 118. Jeżeli Wiel. O. Andrzej rzeczywiście tak powiedział, jak p. Sz. donosi — a nie wierzyć p. Sz. nie ma powodu — natenczas O. A. postąpił bardzo niepięknie, bo „Wiarus Polski“ był, jest i pozostanie prawem piśmem polskiem i katolickiem i będzie nas zawsze bronił, gdzie potrzeba.

Ja nie występuję przeciw duchowieństwu, ani przeciw O. A., ja szanuję O. A. i jestem w sprawach religijnych uległy, gdyż on jest naszym duszpasterzem, ale ubolewać muszę, że O. A. taką na „Wiar. Pol.“ rzucił obelgę.

Hasłem „Wiarusa Pol.“ jest „Módl się i pracuj“. Czy pismo socjalistyczne obrałoby sobie takie hasło? — Z pewnością, że nie!

Dalej: czy pismo socjalistyczne dawałoby katolicko-religijny dodatek? Czyby ks. dr. Liss ów dodatek tj. „Naukę Katolicką“ redagował, gdyby „Wiarus Polski“, do którego „Nauka Katolicka“ bywa załączana, był piśmem socjalistycznym? Odpowiadam na to sto razy, że nie!

Ojciec Andrzej powinien koniecznie odwołać to, co powiedział i się uniewinnić we „Wiarusie Pol.“, bo tego i tak nie będzie nikt wierzył, aby „Wiarus Polski“ był piśmem socjalistycznym.

Kochany „Wiarusie Polski“, pracuj tak dalej jak dotąd dla naszej wiary św. i narodowości, bo my Ci ufamy i wiemy, gdzie prawda. My będziemy tem gorliwiej pracować i „Wiar. Polskiego“ rozszerzać.

Prosiłbym jeszcze Rodaków z Derne: którzy z Was chciał „Wiar. Pol.“ zapisać, a nie miałby czasu, niech do mnie przyjdzie, a ja chętnie zapiszę na poczeku. „Wiarus Polski“ jest dla nas robotników założony, bo „państwa“ wielkiego tu nie ma, więc z naszej strony musimy go popierać. Niech każdy abonent choć jednego nowego czytelnika „Wiarusowi“ przyporządzi, a będzie miał wielką zasługę.

Prosiłbym was Bracia Polacy w Derne, abyście wszyscy do naszego towarzystwa przystępowali. W przyszłą niedzielę 13-go bm. będzie mała zabawa w zamkniętym kółku, na którą wszystkich Rodaków zapraszam. Lepiej iść do polskiego grona, jak na niemieckie „festy“ lub „kirmysy“. Potem proszę, aby i z okolicy przybył, kto tylko może, bo wstępne nie będzie pobierane.

W niedzielę dnia 6-go bm. był tu polski ksiądz Wiel. O. Nazaryusz z Dortmund. Słuchał spowiedzi św. i odprawił polskie nabożeństwo, podczas którego pieśni polskie śpiewaliśmy.

Muszę też podziękować naszemu księdzu wikaremu Ising, który z nami po polsku doskonale śpiewa.

Członek nasz pan M. Pudlicki, założył w towarzystwie „kółko“ śpiewu, którem kieruje. Życzę „kółku“ dobrego rozwoju, a kierownikowi powiadam „Szczęść Boże“.

Na końcu pozdrawiam Szan. Redakcyę i wszystkich Rodaków.

Stanisław Kunz,

prezes Tow. św. Marcina w Derne.

Luetgendortmund. Jak miło jest członkom towarzystw polsko-katolickich brać udział w posiedzeniach, gdzie się mogą wzajemnie poznać i jak synowie matki Polski

razem się pouczać i zwielać. Doznaliśmy tego wszystkiego na jęmem z naszych posiedzeń, na którym byliby pp. przewodniczący Tow. św. Józef z Ewing i Marten. Pierwszy w swojej przemowie zachęcał członków do czytania gazet polsko-katolickich mianowicie „Wiarusa Polskiego“, który z tytułu trudności ma do walczenia, z których jednak zwyciężko wychodzi, a co Boga niech będą dzięki. Zachęcał też i owca do wstępowania do towarzystw polsko-katolickich, gdyż te stawiają opór socyalnej-emokracji i służą jako tarcz przeciw zachcianom germanizacyjnym, i dopóki towarzystwa prawdziwie polskimi pozostaną, dopóty wiara z którą tak ściśle złączona narodowość, nie upadnie w wychodźcach. Żaden Polak nieleż nie powinien do bezwyznaniowych „klubów“ i „Vereinów“, gdyż one nieczem są w obec naszych towarzystw. Tak samo przewodniczący z Marten dziękował naszemu Tow. św. Kazimierzowi za szczerą pomoc i popieranie ich młodego towarzystwa, bądź to radą, bądź poczaniem w sprawach towarzyskich.

Członkowie zachęcający przez mówców do czytania „Wiarusa Polskiego“, pospieszili do pewnego członka po formularze, aby mógł zapisać wielce potrzebne dla nas pismo. Spiewano też różne piosenkinarodowe i wznoszono toasty na rozwój towarzystw; zakończone jak zwykle pieśnią kościelną, poczem udaliśmy się do domu, a każdy z nas odczuwał radość, z tak wzorowego posiedzenia.

Gościom, którzy nas swą obecnością zaszczytili, składamy staropolskie „Bóg zapłać“.

Ludwik Tacka.

Ks. Arcybiskup

Zygmunt Szczęsny Feliński.

Dnia 17 września b. r. zmarł pod dachem Biskupów krakowskich, na rękach Księcia-Biskupa krakowskiego ks. Zygmunt Szczęsny Feliński, były Arcybiskup warszawski. Zmarł tak, jak żył. Życie tego wielce światobliwego Arcypasterza było szeregiem cierpień, ofiar i cichej pracy. Ostatnia choroba ciężka i bolesna zgotowała mu koniec życia w wielkich cierpieniach, tak że bez przesady rzecz można, iż życie męczeńskie zakończyła śmierć iście męczeńska. Nie godziłoby się, byśmy Polacy nie o tym najczcigodniejszym swym Pasterzu nie wiedzieli, którego Boska Opatrzność wybrała w najcięższych czasach Kościoła i narodu naszego na Pasterza i obronę sprawy Kościoła i Ojczyzny naszej.

Ks. Zygmunt Szczęsny Feliński przyszedł na świat w Wojustyniu na Wołyniu 1 listopada 1822 roku z zacnych i bogobojnych rodziców. Ojciec jego Gerard Feliński umarł na Syberii jako wygnaniec, a matka jego Ewa z Wendorfów także zaślana została na Sybir wtedy, gdy Szczęsny liczył 14 lat życia. Tak więc od razu cierpienie było początkiem jego żywota — a cierpienie srogie, bo ledwie ojciec oczy zamknął, wygnano matkę na Sybir. Zostało sześcioro rodzeństwa bez serc najbliższych. Ale Bóg czuwał nad sierotami, istnemi ofiarami przemocy i gwałtu. Zapracowanym groszem, odmawiając sobie wszystkiego, dopomagał Szczęsny młodszemu rodzeństwu i wygnanej matce. Tak więc młodość schodziła w pracy, w tęsknocie, w poświęceniu się cichem.

W roku 1845 wróciła matka z wygnania, lecz bardzo prędko ustały stargane siły i zbolełe serce bić przestało — umarła, niosąc wieńiec cierpień i bólów do stóp Pana. — Szczęsny w r. 1848 z woli opiekuna swego udał się do Paryża dla ukończenia nauk. W drodze, przejeżdżając przez Wielkie Księstwo Poznańskie, natrafił na oddział zbrojny polski, pod Mirosławem dążący, przyłączył się doń i tamże otrzymał cięcie w głowę od pruskiej szabli i tak to młodzieńcze życie niosło nie tylko łzy ale i krew swą na okup Ojczyzny.

W Paryżu, dokąd przybył ranny, poznał się ze sławnym poetą naszym Juliuszem Słowackim, który na ręku Szczęsnego oddał ducha Boga. Widzimy z tych kilku rysów młodzieńczego żywota, jak Szczęsny dojrzewał duchem, jak wśród cierpień i pracy młodzieńcze lata były czyste, piękne, choć smutne.

Wiara, wszczepiona przez matkę, promieniała blaskiem nadziemskim, w duszy zapalała serce do ciągłych poświęceń. Bóg nań wejrzał i umiłował cichego a pełnego hartu uzdolnienia i wezwał go do wyłącznej służby swojej.

Powołanie kapłańskie, to głos wzywający do opuszczenia wszystkiego, do zapomnienia o sobie i swoich osobistych sprawach. Powołanie wówczas dane Polakowi, gdy Kościół święty w tak srogiem zostawał prześladowaniu, to rzecz można prawdziwe wezwanie Boże do zrobienia ofiary ze siebie na korzyść Kościoła i narodu, którego największym skarbem była zawsze, jest i będzie Wiara święta. Szczęsny cichy a stanowczy poszedł za głosem Bożym i wróciwszy do kraju, wstąpił w Łucku do seminarium w roku 1851. Przełożeni, od razu poznawszy w nim wyższe zdolności i niepospolitą cnotę, wystali go z Łucka do Petersburga do Akademii duchownej, gdzie w roku 1855 dnia 8-go września stał jako kapłan z kielichem Krwi Najświętszej u stopni ołtarza i siebie wraz z tą Przczystą Ofiarą złożył Panu jako całopalenie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Ziemie polskie.

* Z Prus Zach., Warmii i Mazur.

Tczew. Nad Zajączkowem przeszła trąba powietrzna, niosąc ze sobą piasek, siomę i pobrywane gałązki. Na folwarku Zajączkowskim wyrwała na stodołę z jakie 50 metrów kwadratowych dachu. Ludzie z biedą utrzymali się na nogach. — Z soboty na niedzielę wybuchł w Łukocinie w owczarni pana Du Bois ogień i rozszerzył się tak ostro, że o ratowaniu nie mogło być mowy. Spaliło się 500 owiec i kilka żrebaków. Owczarek, podejrzany o podłożenie ognia, uciekł.

Jablonowo. Księżna Ogińska odebrała plenipotenecę nad swemi dobrami p. Dirlamowi, Niemcowi, — a powierzyła je swemu krewnemu hr. Calonna-Walewskiemu, Polakowi. P. Dirlam pozostanie i nadal dzierżawcą Jabłonowa, głównego majątku księżnej. Widać z tego, iż pogłoski pism niemieckich, jakoby Niemcom dzierżawy w tych dobrach miały być wypowiedziane, są zupełnie fałszywe, a rozpущszono je tylko w świat w celu zrobienia hecy.

W Biszwałdzie bawiło się dwoje dzieci zapałkami, przyczem zajął się fartuszek 5 lat liczącej córki posiadziela Ewertowskiego i dziecko stanęło od razu w płomieniach. Skutki poparzenia były tak straszne, iż dziecko utraciło życie.

Nowemiasto. Założono tu w przeszłą niedzielę Towarzystwo ludowe dla Nowego-miasta i okolicy. Prezesem obrany p. Marwicz z Pocóitowa.

* Z Wiel. Ks. Poznańskiego.

Poznań. Onegdaj odebrali z rąk ks. Biskupa Likowskiego w kaplicy jego prywatnej święcenia dyakonatu ksks. Duszyński Bronisław, Krzeszkiewicz Stanisław, Raabe Jan, Szytler Bolesław, Zygarowski Leopold i Zółtowski Adolf. Subdyakonami zostali ksks. Gierkowski Józef, Jagalski Józef, Matyaszyk Bronisław. Niższe święcenia otrzymali ksks. Beyer Jerzy, Borkowski Roman, Deutsch Józef, Dratwa Franciszek, Fierek Feliks, Gawłowicz Leon, Haase Ludwik, Kordziński Władysław, Łukomski Stanisław, Nadolle Józef, Nawrocki Telesfor, Nowacki Ignacy, Rupiński Józef, Schwartz Karol, Serdecki Ignacy, Toboła Stefan, Wyrzykowski Stanisław.

Dwudziestopięcioletni jubileusz Teatru polskiego w Poznaniu. Pod koniec roku 1870 udało się zabiegom obywatelstwa stworzyć w mieście naszym stałą scenę polską. Ten ważny czyn w dziejach naszego miasta i naszej dzielnicy postanowiła dyrekcyja spółki akcyjnej Teatru uczcić uroczystem przedstawieniem, które się odbędzie dnia 19 b. m. Na przedstawienie to zaprosiła dyrekcyja wszystkich żyjących jeszcze inicjatorów założenia stałej sceny polskiej w Poznaniu; wszystkich obywateli, którzy nad urzeczywistnieniem tego dzieła pracowali i którzy w ciągu 25 letniego istnienia sceny dla jej dobra pracowali! Zaprosiła dalej wszystkie poznańskie Towarzystwa polskie, wybitniejszych artystów polskich, wszystkie stałe polskie teatry i redakcyje pism polskich. Przekonani jesteśmy, że w uroczystości tej weźmie serdeczny udział całe nasze społeczeństwo. Program uroczystości ogłosi dyrekcyja w swoim czasie we wszystkich pismach polskich.

Sulmierzyce. Linia kolejowa Sulmierzyce-Milicz-Stramburek (Trachenberg) 56 ki-

Lambert Lensing.

Na pierwszej stronie mają sianowni czytelnicy obszerną odezwę, wzywającą Rodaków w dortmundzkim okręgu wyborczym, by w przyszłych wyborach do parlamentu, które dnia 25 b. m. się odbywać będą, oddali swe głosy na katolika p. Lamberta Lensinga z Dortmund. Dla czego każdy Polak-katolik tylko na pana Lensinga może głosować, objaśnione jest już w odezwie. Tu chcielibyśmy jeszcze dodać kilka uwag. Pan Lensing jest dobrym katolikiem, a dla nas Polaków zyczliwie usposobiony. Pan Lensing potępia **wszelkie** ustawy wyjątkowe, skierowane przeciw Polakom, p. Lensing pragnie też, aby także Polakom przebywającym na obczyźnie nie działo się krzywda; p. Lensing pragnie zawsze bronić praw przysługujących Polakom na mocy konstytucji państwa; p. Lensing dał też już nieraz dowody, że pragnie polepszenia doli robotników i jako radny miasta Dortmund częstokroć za ich prawami się ujmował. Z tego widzimy, że głosy polskie tylko pan Lensing może otrzymać. Ktoby przy wyborach oddał kartkę z nazwiskiem socjalisty lub liberała, sprzeniewierzyłby się sprawie katolickiej i polskiej.

Wiadomości ze świata.

Gimnazjum polskie w Cieszynie. W sprawie otwarcia gimnazjum polskiego w Cieszynie, ogłasza sekretarz „Macierzy“, ksiądz Londzin, co następuje:

„Otwarcie gimnazjum nastąpi w czwartek dnia 10 października br.“

Monaster. W skutek nowego rozporządzenia policyjnego, które nakazuje zamykać wcześniej szynkownie, restauracje i tym podobne lokale, powstały w Monasterze wczoraj wieczorem i w nocy dość głośne zaburzenia. Demonstranci rzucali kamieniami a nawet strzelali. „Westf. Merkur“ referuje, że policyjanci dobywali pałaszy, by rozprężyć publiczność.

Berlin. Zjazd socjalnych demokratów w Wroclawiu. Około 250 delegatów i delegatek zebrało się na zjeździe socjalnych demokratów w Wroclawiu ze wszystkich części Niemiec, z Austro Węgier i z Rumunii; pomiędzy innymi przybył prywatny docent uniwersytetu berlińskiego, dr. Leonor Arons, poseł do sejmu badńskiego dr. Rüdte i deputowany Dreesbach. Obaj ostatni znani ze swej kłótni na zjeździe frankfurckim. Oprócz niemieckich reprezentantów prasy przybyli korespondenci z Paryża, Wiednia, Pesztu i Bukaresztu. Dnia 6 go października odbyło się zebranie ludowe przy udziale 2000 osób, na którym przemawiał

wodniczący upominał ich zwykłą formułą na świętość przysięgi i zaprzysięgi.

Świadkowie jeden po drugim zeznali, że widzieli jak Jagoda brała korale ze skrzyni, prokurator oświadczył, iż przy oskarżeniu obstaruje, jeden z sędziów mruknął: „Septem menses!“ (siedm miesięcy) drugi dodał: „cum voto!“ (zgadzam się) trzeci kiwnął głową, a przewodniczący ogłosił wyrok zasądający Jadwigę Jagodę na siedm miesięcy więzienia i zapytał:

— Od tego wyroku przysługuje ci zażalenie nieważności lub odwołanie — przyjmujesz wyrok, czy będziesz apelować?

— Proszę też wielmożnego sędziego i całą kancelaryę —

— Nie prosz, tylko gadaj, czy wyrok przyjmujesz?

— Ale proszę jasnego sądu, niech mię wysłuchają! Ja —

— Więc nie przyjmujesz wyroku?

— Kiej ja nie wiem, panie trybunale, bo ja się nazywam Brygida Pogoda i jestem tu na świadka z Majchrem...

Przewodniczący nie czekając końca przemówienia babiny, trzasnął ze złością aktami o stół i krzyknął na woźnego:

— Paweł! ty osła jeden dardański, zawołaj tu Jadwigę Jagodę! a bodaj go! pół godziny stracone, a tu siedm kradzieży i jedenaście ciężkich uszkodzeń ciała!

Wesoły kącik.

Była sobie wioska w tak głębokich lasach, między błotami i lasami położona, że w niej

Polacy! Oddajcie tylko kartkę, na której stoi

Lambert Lensing, Dortmund,

gdyż, jest on kandydatem katolików.

Bebel na temat: „Socjalna demokracja a rzemieślnicy“. Wieczorem odbyło się drugie zebranie, na którym przemawiał deputowany Liebknecht. Na przewodniczących zjazdu wybrano posła Singera i Segitza. Singer zakończył zebranie okrzykiem na cześć socjalnej demokracji.

W Berlinie bawił rosyjski minister finansów Witte.

Rzym. Gazety donoszą, że król portugalski ma odwiedzić w Rzymie parę królewską. Pewnie się ta wiadomość jednak nie sprawdzi, gdyż jest zwyczajem, że żaden monarcha katolicki grabieżcy Rzymu w wiecznym mieście nie odwiedza, bo inaczej nie mógłby otrzymać posłuchania u Ojca św.

Wroclaw. Delegat austriackich socjalistów został na zjeździe partyjnym aresztowany.

Paryż. Wielkie wrażenie wywarło tu nagie aresztowanie dawniejszego komisarza policyi, jego dzieci, oraz żony będącej Niemką.

Z różnych stron.

Bochum. Na pierwszej stronie pisma naszego zamieściliśmy odezwę „Związku Polaków w Niemczech“ w sprawie wyborów w okręgu dortmundzkim. Numer dzisiejszy rozszlany zostanie w kilku tysiącach egz. po całym dortmundzkim okręgu wyborczym, więc zwracamy uwagę na ową odezwę i prosimy, by jeden Rodak drugiemu podawał ją do czytania i zachęcał do udziału w wyborach.

Bochum. Kto swe ruchomości zabezpieczył na przypadek pożaru, powinien w razie przeprowadzenia się do innego mieszkania towarzystwu zabezpieczeń o tem donieść. Gdyby tego nie uczynił, a ogień u niego wybuchał, nie otrzymałby żadnego odszkodowania.

Styrum. Robotnik kolejowy Diener został przejechany przez pociąg.

Witten. Szczury pogryzły pewne 6 tygodniowe dziecko po twarzy i rękach tak znacznie, że pewnie wskutek tego umrze. Rodzice, którzy w tym samym pokoju spali, nic nie zauważyli.

Wattenscheid. Na cesze „Holland“ zostało okaleczonych dwóch Polaków.

nigdy żołnierza nie widziano i o wojnie nie słyszano. Ale zdarzyło się, że był w tej wiosce jeden parobczak, który w świętą powędrował, był na wojnie i z wojny do wsi rodzinnej powrócił. Otoczyli go wszyscy i z niezmierną ciekawością wypytawali się, co to jest wojna i co na wojnie ludzie robią? A najciekawsza ze wszystkich była jego matula:

— Mój Anteczku, kochaneczku, gdzieżeś bywał, jak się miewał... a cóż wy tam na tej wojnie robicie?

— A jużci kole, bijem, sieczem, rąbiem i strzelamy.

— Oj waryaty, waryaty i swawolniki! — rzecze baba — jeszcze broń Boże w oko jeden drugiego urazić może.

Kucharz jeden piekąc dla pana gęs, zjadł od niej palke (noge). Pan spostrzegł na półmisku gęs bez nogi i kazał pytać kucharza, ale ten odpowiedział, że ta gęs miała tylko jedną palke. Pan mówiąc, że to być nie mogło, surowo go złażał. Gdy potem byli raz w drodze, ujrzeni wiele gęsi na lodzie, a każda stała na jednej nodze (bo gęs podnosi jedną nogę dla rozgrzania).

— A co — rzeknie kucharz — a widzi pan, że te gęsi mają po jednej tylko nodze.

Pan wówczas gwizdnął, a przeleknięte gęsi spuściły nagle nogi.

— A co, widzisz cymbale, czy im brakuje drugiej nogi?

— To też — odrzecz spokojnie kucharz — gdyby pan i wtenczas był gwizdnął, gdy gęs podawano, to niezawodnie znalazłaby się i druga noga.

Wybory odbędą się w piątek
dnia 25-go października
w czasie od godz. 10 rano do
godz. 6 wieczorem.

lometrów długa, oddaną została w dniu 1-go października do publicznego użytku.

Poznań. Żydzi tutejsi założyli Towarzystwo, celem popierania przemysłu i rolnictwa pomiędzy żydami. W tym celu odbyło się zeszłej soboty zebranie na sali Schwersena pod przewodnictwem adwokata Placzka. W zebraniu brało udział około 50 uczestników.

W Pleszewie tropi policja za przemytnikami, którzy przepędzili przez granicę siedm sztuk nierogacizny.

Ostrów. Majątek Zamość nabył na subhaście bank szczeciński za 240,000 marek, przy czem spadło z hipotek 100,000 m.

Wągrówiec. Nad majątkiem p. Edmunda Chrzanowskiego z Ostrowa pod Łopieniem otwarto konkurs.

Konsekracja kościoła w Wilczynie dla zaszłej przeszłości odbędzie się dopiero w niedzielę dnia 20-go października r. b

W Szamotułach zderzyły się pociągi: osobowy i towarowy. Ranne są 3 osoby; dwóch urzędników pełniących służbę, i jeden podróżny. Komunikacja chwilowo przerwana.

• Ze Słazka czyli Starej Polski.

Od Bytomia. Na kopalni Karsten-Centrum padł ofiarą nieszczęścia dozorca maszyn Paweł Kaczmarek z Miechowic. Smarował on w piątek maszynę i przytem wpadł między koła w biegu będące, które mu zgnioty zupełnie głowę. Biedak pozostawił po sobie 5 drobnych dzieci.

Miasteczko. W pile w Sierakowicach, należącej firmie Burschik & Mann, urnęła piła robotnikowi Kubicowi cztery palce u prawej ręki.

Bytom. Przewodniczącym kuratorium konwiktów tutejszego został zamianowany Przewielebny ks. dziekan Schmidt z Katowic.

Lipiny. W domu tylnym kupca Zollnera powstał pożar. Rozszerzył się dość prędko i gdy przybyła straż ogniowa, były wszystkie meble już zajęte od ognia. Po krótkim czasie udało się niebezpieczeństwo usunąć. Oprócz tutejszej przybyły też jeszcze i straże ogniowe z Chorzowa i z Gudulahuty. Posiedziciel pomieszkania nie był zabezpieczony.

Pospiech sądowy.

Senat karny, na którego barkach spoczywało zadanie osądzenia w ciągu kilku godzin siedmiu kradzieży i jedenastu ciężkich uszkodzeń ciała, zasiadł za zielonem suknem, a przewodniczący kazał przywołać pierwszego oskarżonego w osobie Jadwigi Jagody.

Woźny wprowadził babinę, ustawił ją przed trybunałem, a przewodniczący odczytał z aktów:

— Jesteś Jadwiga Jagoda, lat 27, rodem z Woli, niezamężna, wyrobnica, niekarana.

— Proszę też prześwietnego.. ozwała się oskarżona.

— Nie prosz tylko słuchaj. Prokuratora oskarża cię o to, żeś zabrała Wojciechowi Łukaszykowi z jego posiadania bez jego zezwolenia korale wartości nad 25 reńskich dla własnej korzyści — albowiem świadkowie fakt kradzieży potwierdzili, zaczem oskarżenie jest uzasadnione.

— Proszę wielmożnego trybularza...

— Lepiej się przyznaj, to sąd przyjmie ci to za okoliczność łagodzącą.

— Proszę też pana prokuratora, to nie ja!

— No, kiedy się wypierasz, to świadkowie wyjaśnią. Siadaj sobie tam na ławce. Paweł! zawołajcie świadków: Jana Kulkę, a potem Wojciecha Łukaszyka.

Ponieważ trybunał miał do osądzenia siedm kradzieży i jedenaście ciężkich uszkodzeń ciała, więc dla szybkości sam przewodniczący dobył z kieszeni, posunął jedną ręką zamaski po pantalonach i zaświecił świecę koło krucyfiks. Woźny wprowadził świadków, prze-

Dueren. W Goltzheim zgorzał kościół katolicki.

Dla przykładu! Dwóch robotników zgruchotało niedawno okno wystawowe; obecnie skazano izba karna w Poznaniu każdego z nich na 2 lata więzienia.

Moskwa. Na rzece Oka zatonała trawet. Podobno 100 ludzi znalazło śmierć.

Chrzest rabin. Z Neutra na Węgrzech donoszą: W Tolsztana przyjął chrzest tamtejszy rabin Joachimi Besser. Po chrzcie udał się Besser do Biskupa, a z tamąd do Rzymu celem studiowania nauki kościelnej. Następnie zamierza wyjechać na wschód jako misjonarz.

Szarak-weteran padł nareszcie trupem podczas polowania w pewnej włości na Mazurach. Doświadczony ten szarak nosił na szyi cztery tabliczki blaszane; na pierwszej donosił jakiś myśliwy, że młodego zajączka wyswobodził ze szponów jastrzębia, wyleczył go z ran i obdarzył wolnością było to 4. VI 92. Postrzelony został 10. IX. 92 i 4. X. 94 a 22. X. 94 został pochwycony żywcem, ze względu jednak na żywot pełen przygód i straszne kalektwo, — wystrzelono mu oko i zgruchotano nogę — znowu wypuszczony na wolność, wreszcie zeszłego wtorku zabójczy śrót położył kres życiu szaraka-weterana.

Żle poszło dziennikarzowi Goldstein, który z po za oceanu przybył do Berlina na „Sedanfeier“, bo ani się spostrzegł, jak mu oznajmiła policja na wniosek prokuratury gdańskiej, iż jeszcze ma do zapłacenia 160 mrk. kary, na którą został skazany w roku 1886 za niewypełnienie obowiązków wojskowych. Trochę droga podróż!

Ciekawy proces wytoczył kupiec towarów kolonialnych w Berlinie (w Moabicie) policji. Kupiec ów w zamiarze ściągnięcia kupujących do swego sklepu wystawił klatkę z białymi myszami w oknie wystawowym. Tłumy ciekawych były wielkie, a odbył kupca na towary także nie mały. Policja, aby usunąć tłumy ludzi z ulicy, nakazała kupcowi usunąć klatkę z myszami z okna. Kupiec nie usłuchał, opierając się na wywodzie, że policja do tego zakazu nie ma prawa najmniejszego, bo on opłaca podatek i wolno mu w oknie

wystawiać to chce, byle nie było nic gorszego a białe myszy są zwierzątkami nie dającymi zgorzenia, ani nieniebezpiecznymi. Policja — twierdzi dalej — ma prawo zakazywać ludziom zgromadzenia się na ulicy, ale nie ma prawa dysponowania w jego handlu. Mimo tego wywodu policja usunęła klatkę z okna i z tego powstał proces, który obecnie się toczy i zakończy się prawdopodobnie wyrokiem dla policji niepomysłnym.

Zcesazem niemieckim spokrewniony jest niejaki gr. Aleksander Morgenstern z Pesztu, który w tych dniach pojął za żonę pannę Antoninę Clasen, siostrzenicę profesora Esmarcha z Kilonii którego małżonka jest ciotką obecnej cesarzowej niemieckiej.

Ostatnie wiadomości.

Szczecin. Robotnik Knopf został za obrazę majestatu skazany na 6 tygodni więzienia.

Laibach. Onegdaj w nocy było tu silne trzęsienie ziemi.

Rzym. Ojciec św. nadesłał kardynałowi Rampolli list, w którym protestuje przeciw uroczystościom z dnia 20 przeszłego miesiąca i żąda zwrotu władzy świeckiej.

Wiedeń. „Wiener Ztg.“ ogłasza pismo cesarza do prezesa ministrów hr. Badeniego, przez które rada państwa na 22 października zostaje zwołana.

Petersburg. Minister wojny Wannowski wraca z Tyflisu do Petersburga.

Wilkesburg (Pensylwania). Zaszedł tu silny wybuch gazów. Czterech inżynierów zostało zabitych. 15 do 20 górników braknie. Pewnie wszyscy z nich znaleźli śmierć. 6 górników jest ciężko rannych, a jeden umarł.

BACZNOŚĆ!

Kto z Rodaków nie czyta jeszcze „Wiarusa Polskiego“, powinien go sobie zaraz zapisać na pocztę na czwarty kwartał. „Wiarus Polski“ jest pismem szczerze katolickim i polskim i staje zawsze śmiało w obronie wiary katolickiej i narodowości polskiej, oraz w obronie każdego, komu się jakakolwiek krzywda dzieje. Do zapisywania można użyć

załączonego kwitu. Ktoby nie mógł sobie z tem poradzić, niech napisze na karteczce swój dokładny adres, niech dołączy 1 markę i 50 fen. w znaczkach pocztowych, niech to wszystko włoży do koperty i przysle pod adresem: Wiarus Polski, Bochum, a otrzyma wszystkie numery od początku kwartału i aż do nowego roku regularnie odbierać będzie „Wiarusa Polskiego“ wraz z dodatkami. Za przynoszenie trzeba zapłacić listowemu 25 fen., jak pierwszy numer przyniesie.

Doniesienie kościelne.

W sobotę wieczorem i w niedzielę rano po Mszy św. słucham regularnie spowiedzi św. w Kolonii.
Ks. Leichert.

Posady i prace.

Pickarz. Fr. Kunze, Schalke, König-Wilhelmstr.
Stolarz. Hennemann, Gelsenkirchen, Ringstr. 5.
2 blachnierze. Gottschalk, Gelsenkirchen, Bochumerstr.

Mularze i robotnicy. F. H. Timmermann, budowniczy, Gelsenkirchen.

Parobek. Schalke, Wilhemstr. 3.

Piastunka. Gelsenkirchen, Kaiserstr. 18.

Woznica do omnibusu. E. Kesting, Steele-stein, Recklinghausen.

30-40 mularzy i robotników. J. Isselstein, Recklinghausen.

Dekarz. H. Radhoff, Horst-Emscher.

Kwit do zapisania „Wiar. Pol.“ na pocztę

Postbestellungs-Formular.

Ich bestelle hiermit bei dem Kaiserlichen Postamt ein Exemplar der Zeitung „Wiarus Polski“ aus Bochum (Zeitungspreisliste Lit. T. Nr. 106.) für das 4. Quartal 1895 und zahle an Abonnement und Bestellgeld 1 Mk. 75 Pf.

Obige 1 Mk. 75 Pfg. erhalten zu haben bescheinigt.

d. 1895.

Podpis i dokładny adres zamawiającego.

Towarzystwo św. Augustyna w Rotthausen

uwielbiamy swoich członków, iż towarzystwo nasze bierze udział w uroczystości 5-tej rocznicy Towarzystwa św. Stanisława Kostki w Katernberg. Członkowie winni się stawić w oznakach i czapkach tow. o godz. 1/2 po poł. na sali zwykłych posiedzeń. Liczny udział pożądan.

Zarazem podaje się do wiadomości członkom, iż nasze **kwartalne walne zebranie** odbędzie się w niedzielę dnia 20 października, na którym będzie sprawozdanie z kasy i inne bardzo ważne sprawy towarzyskie. Otwarcie punktualnie o godz. 4-tej. Zarząd i rewizorowie kasy stawiają się w naznaczonym dniu o godz. 1/2 po południu. O liczny udział członków w posiedzeniu uprzejmie prosi

Zarząd.

Towarzystwo św. Jana Ewangelisty w Hüllen

podaje swym członkom oraz wszystkim Rodakom i Rodaczkom w okolicy Hüllen do wiadomości, jako w sobotę dnia 12 bm. od południa będzie ksiądz polski słuchał spowiedzi św. Tow. św. Jana Ewangelisty przystępuje w niedzielę dnia 13 bm. o 7 godz. rano do wspólnej Komunii św. i to pod chorągwią. Członkowie powinni się stawić w czapkach towarzyskich i oznakach. W niedzielę po poł. o wpół do 3 godz. jest polskie nabożeństwo z kazaniem. — Zarazem daje się członkom do wiadomości, iż zaraz po południowym nabożeństwie odbędzie się **kwartalne walne zebranie** w lokalu zwykłych posiedzeń. Zarząd i panów rewizorów kasy zaprasza się zaraz po nabożeństwie południowym o godz. wpół do 12-tej w południe.

Zarząd.

Towarzystwo świętego Marcina w Derne

donosi wszystkim Towarzystwom, że rocznica nasza została odłożona na rok przyszły, ale dnia 13-go października r. b. odbędzie się **zabawa w zamkniętym kółku**. O liczny udział Polaków z Derne, Ewing, Camen i bliższych okolic bardzo prosimy. Zabawa odbędzie się w naszym lokalu, tj. u p. Klebauera w Altenderne. O liczny udział prosi

Stanisław Kunz, prezes Tow. św. Marcina w Derne.

Lütgendortmund.

Szanownym członkom Towarzystwa św. Kazimierza w Lütgendortmund, podajemy niniejszem do wiadomości, aby na przyszłą niedzielę dnia 13-go października po obiedzie o godz. 3-ciej stawili się wszyscy na posiedzenie, po którym nastąpi odfotografowanie towarzystwa. Nadmieniamy, że pochmurne powietrze jest najstosowniejsze. O punktualne stawienie się uprasza

Zarząd.

Towarzystwo św. Barbary w Bochum

donosi swym członkom, iż w przyszłą niedzielę dnia 13 bm. odbędzie się

walne zebranie

ale już o godz. 3-ciej, a potrwa tylko do 1/2-5-tej więc się uprasza, aby członkowie punktualnie się zbrali. Liczny udział członków bardzo pożądan, gdyż mają zostać zatwierdzone uchwały komisji wybranej do ułożenia ustaw kasy wsparcia na przypadek choroby.

Zarząd.

Dobrze zachowane

ognisko

z mosiężnym kotłem jest tanio do sprzedania.

Bochum, ulica Rottstr. 53.

30-40 robotników

potrzeba do regulowania rzeki Emscher. Zgłosić się można w oberży Abenhardt w Orange pod Wanne.

Fr. Miara, Langendreer.

Chłopiec,

który niedawno opuścił szkołę potrzebny jest do posytek.

Zgłoszenia przyjmuje Ekspedycja „Wiarusa Polsk.“ w Bochum.

Fotograf W. Spengler-P. Zorn

polaca się szanownym Polakom do fotografowania, rękąc za znakomite wykonanie. W niedzielę i święta jest zakład cały dzień otwarty.

Königstele - Wattencheid.

Wattenscheid przy kościele ewang.

Kufry dla rekrutów

poleca po najtańszych cenach

Józef Mayer

Bochum, Kaiserstr. 28.

Poszukiwanie.

Andrzej Nowak z Uścieńca (powiat grodziski), który przebywa podobno w Langendreer czy Dortmund, żechce podać swój adres do redakcji „Wiarusa Polskiego“ w Bochum.

Wojciech Stachowiak, Oschersleben.

Towarzystwo św. Wawrzyńca w Castrop.

W niedzielę dnia 13-go października odbędzie się posiedzenie o godzinie 1-szej po południu, z powodu wieca dortmundzkiego na którym przemawiać będą dwaj księża Polacy. Na zebraniu są ważne sprawy do załatwienia, więc uprasza się o liczny udział. Do Dortmund odjeżdża pociąg o godzinie 4 1/2. O liczny udział w zebraniu i wiecu uprasza

Zarząd.

Towarzystwo świętego Józefa w Altenbochum

odbędzie w niedzielę, 13 października o godz. 3-tej po południu **walne zebranie**, na którym są bardzo ważne sprawy do załatwienia. O jak najliczniejszy udział uprasza

Zarząd.

Towarzystwo świętego Kazimierza w Hanowerze

obchodzi w niedzielę dnia 20-go października

piątą rocznicę swego istnienia.

na sali „Hotel zum Posthorn“, w Linden, Deisterstr. nr. 66, na którą mamy zaszczyt członków, oraz wszystkich Rodaków i Rodaczki z Hanoweru i okolicy zaprosić, a mianowicie zaś polskie Towarzystwa z okolicy Hanoweru, zapraszamy, aby nas raczyły swą obecnością zaszczyścić.

Uwielbiamy członków, iż rano o godzinie 8-miej będzie odprawiona Msza św. na intencje towarzystwa, przeto powinność wymaga, aby się członkowie ile tylko możliwości wszyscy zbrali o godz. 1/2-8-miej w lokalu towarzystwa, z kądem wyruszymy na Mszę św. Po południu zaś o godz. 5-tej będzie koncert przeplatany mowami i deklamacyami, o godz. 6-tej teatr amatorski pod tyt.: „Kamieniarz“ komedia w 5 aktach, następnie dalsza zabawa. Wstępne na teatr 30 fenigów. O liczny udział w zabawie uprasza

Zarząd.

Koło śpiewaków polskich „Sokół“ w Ueckendorfie

podaje do wiadomości, że w niedzielę dnia 13-go października odprawi **zabawę połączoną z teatrem**, w lokalu p. Seres, Heinrichstr. nr. 16. Początek o godz. wpół do piątej. Kartki wstępu są do nabycia u p. przewodniczącego, przed czasem po 50 fen., przy kasie po 75 fen. Koła śpiewackie zapraszamy o przybycie, które już raz u nas były i tak samo te, które u nas jeszcze nie były, żeby nas chętnie odwiedzili, bo zaproszeń listownych nie możemy nadesłać, bo czas za krótki. — Lekcja śpiewu odbędzie się od pierwszej godz. do trzeciej. Uprasza się wszystkich śpiewaków o liczne przybycie, tak samo zapraszamy wszystkie Koła śpiewackie i wszystkich Rodaków z Ueckendorfu i okolicy o jak najliczniejsze przybycie.

Zarząd.

Szanownemu Panu

Dyonizemu Rudnickiemu

sekretarzowi Towarzystwa św. Floryana

w Gelsenkirchen

w dniu godnych Imienin składa najserdeczniejsze życzenia

Tow. św. Floryana.